

L' E T E R N

Amarats d'irresistible aire quiet i olorós a edats antigues, aquí teniu les fresques pureses de tres gravats vells. En ells està — Estar... ¡verb Imponderable! — l'etern. Els homes cacen, pesquen i llauen la terra. Passa el temps — ¿passa el temps, o passem nosaltres pel temps? — S'ensulien sense parar els segons. Els gràvids de llum i els tremolants d'ombra. Cruixeixen les guerres, salten les diferències, s'incrusten en la immortalitat els genis, volen els astres pels carrils ultraviolats de llurs òrbites. I els homes cacen, pesquen i llauen la terra. I des de quan? ¿I de quines paraules ens podríem servir per a abastar amb la punta dels dits només aquest quelcom, aquest tot dens, sucós i rotund que glateix al més íntim i indexifrabable d'aquests tres gravats? ¿En quina positura, en quina posició, des d'on podríem mirar allò que en ells vibra que puguem veure-ho, i gaudir-ho, sofrint-ho, sentint-nos-en xops fins el moll del ossos? L'etern. Allò més emocionat transcendent serena grandesa. La seguretat, la confiança, la tranquil·litat. Una gràcia deseixida

que es vessa constantment, una premsada lleialtat. Una entranya, una medul·la, un moll d'os sant, una abraçada càlida, fonda i fidel. L'etern... Allò que no es mou ni vacil·la, allò que no canvia, allò que mai no ens farà traïció. Allò que ens està esperant sempre per a lliurar-se'ns sencer. El tebi, el flonjo, el bo. El formós, l'apacible, el net, en l'humil, en el soterrat, en el callat. Com la violeta, que no vol que ningú sàpiga d'ella, o com el rossinyol, que no mira la terra mentre canta a la branca. I cal rendir-se a això, clar, que ens volta, que ens abraça, que se'ns està oferint, de bona fe, amb honradesa i amb bellesa. Perquè, això sí que és servir un senyor que mai no se'ns podrà morir. Perquè l'altre s'acaba, s'enfonsa. Perquè l'altre sols és un anar morint diàriament. I això és l'etern. L'etern que està. Damunt dels grans i dels petits miserables del Món; damunt dels tirans, els ambiciosos i els covards; més alts que les mateixes estrelles, l'home que caça, l'home que pesca i l'home que llaura la terra. — *M. de la V.*